

LIBER PRIMUS

Vtricq; vides autē pallia nostra tunicasq; vtricq; igit̄ possibilia videri sunt hec, q̄d̄ vides nostra pallia tunicasq; aut vestis, sed tamē ga plures auditores non determinant non capit̄ p̄ rursum oratio eget interrogatio, si idē sit pallium tunice, aut vestis tunice. Op̄z ign̄ vt res est vna et eadem si debet fieri redargutio, vel fore, sic etiā nōmē vnum et idē esse, et nō veste addita ostendere pallium vel tunicam fed̄ vestē. Nam venus syllos est et ille qui p̄ veste pallium vel tunica syllo cocludit, sed ga alijs ignorat q̄d̄ idem sit pallium cum veste, cōturbabit nōmerito, et hic queret propter quid, ob id inquit nō syllogismi sa cere qui sacratōcūnatur.

CQui vo fm accidēs, definito sylllo, manifeti sunt. Nam ēādem definitionem oportet syllogismi, et elenchi fieri, attamen et adīsige re contradictionem. Siquidem elenches syllogismus contradictionis est. Si igit̄ non est syllus accidentis, non sit elenches. Non enim si cū h̄c sint, necesse est illud esse, id ast est album, necesse est est album esse p̄p̄ syllū.

CReduxit in superioribz dicitis paralogismis ob dictio nem ad elenchi ignoratiā, nīc ante et p̄m̄ eo p̄ erra dictionem qui est ob accidēs ad redargutionis elenchi ignoratiā reducit, et inḡ q̄ a diffōne syllogismi patet, sit reducio talius sophis̄marū ad redargutionis ignoratiā. Quod vo a diffōne syllogismi in dictā ignoratiā redargutionis reducit, planum facit ex diffōne syllogismi. Nam si sylls et oratio in qua ḡbusdā positis alterum qd̄ a positis accidit, et de accidēte nō a positis alterum quip̄accidit, vel cocluditur, igit̄ ab accidente non est sylls, ideo neq̄ redargutio. Plani igit̄ quā bene, et bic reducitur ad redargutionis ignoratiā. Nam ignoratiōnō oportet redargutio qui sic redargutio videt. Et hac ratione syllus ab ipsa redargutione discrepare o p̄ ipsi additur contradictionē. Nā redargutio est syllogismus cōdictioē cōclūsionis, nam si sylls coclūderet boiem de nullo lapide per medium animal sic dicēdo, animal de omni boe, aīal de nullo lapide. Et alīs inlata aduersus h̄c nō sic se habere cōclūsionem, sed de alijs lapide p̄dicari boiem, si hoc positus fuerit, et aīumpta fuerit alia p̄positio aīal a lapide negās in 3^a figura syllus sit, animal de omni boe concludendo q̄ est syllum, sed omni homini aīal, et sic sylls redargutio fiet habēs contradictionē ante h̄c. Hec igit̄ p̄p̄ redargutio in qua 3dictionē cōclusi cōp̄lectūr, sed ab accidēte nō est redargutio. Sed in secunda figura etiā talis sylls componi p̄t, quod ḡdez igit̄ syllogismus elenches 3dictionē sit dictus et ostēsum est, qd̄ vo etiam de alijs ḡbusdā nō solum, sed etiā de hoc. Aristoteles ipse in 2ª priori refutatioñ dixit, et nos in nostris cōmentariis et glossariis in illa diximus. Vnde quia talis cōmentaria habet B cognoscet, ubi etiam demōstrauimus syllū ob acciden̄tes nō esse syllū, ga non cocludit alīḡ alteri a positis. Nam cuīc pater q̄ nō est talis seruās in seip̄ sylli disdefinitionē, nam hoc dicere boiem musici, musicus nāq̄ est accidēs, deinde cocludere boiem accidēs, et subā i q̄le longe est a syllogisticē disciplinē methodo ceteris illud, nō enim si cū h̄c sint necesse est hoc ee, causa est p̄batrix huius syllū non esse ab accīte syllū. Nam ḡbusdā positis fm̄ syllogistica methodi, fm̄ illam conclu

dīc syllogisticē et deductus. Si autē non vt ars iubet ter mīni positi fuerint, sed alīr̄ sumpti fuerint et alīr̄ neq̄ cōclusio artificialiter concludet, vt etiā in exēplo facto appareat, sed rōni occulationem ingessit, ga sumitur minor terminus, et si non oīno, ga ip̄lū hoc aliqđ de composite accip̄t de subā quidas dictum. Nam oīs subā B aliqđ significare videſ, op̄z ign̄ constituere et aperire verba, et sic dicere, no enīz li cū h̄c sint necesse est h̄c, et nō enīz si Socrate existēt et, albū coloris disgregatus visus. Naz, p̄ colorem albū accep̄t, necesse est igit̄ Socrate etiē coloris disgregatus visus, ga vna cocludit falsus sylls, nam hiūs in dictātū hoc p̄ syllū, vel p̄ syll logismū, p̄ hoc, ga apparen̄t est sylls, et nō est, ga ab accidēte falsum cōclusum est, non enīz syllus talis, ga non idē mediū in ambabz accip̄t, p̄p̄m̄bus, et si imperitis artis videat tale etiē sylls, nam alīr̄ albū in minore p̄ positio dicēre Socrates albū est assumptus est, et alīr̄ in maiore, nā in minore cōpositus assumptus est. Et substan̄ta ipsa cū qualitate, sed in maiore sola ipsa cītatas, et sic nō redarguentur est alīr̄ syllū, sed ip̄m̄ terminus q̄ nō sumit in duabz p̄p̄m̄bus accip̄t. Verum existimū magis tale sophis̄ma a Phēdro, et hic aīsum, ga ibidem Socrates seip̄ ostendit cīgn̄ similes, vt sit rō sic in 2^a figura ex duabus affirmatiōnibus particularibus cocludēt Socrates albū, cīgn̄s albū, igit̄ Socrates cīgn̄s, in die sit, hoc est album cīgn̄s huius, hoc autem albū cīgn̄s est, et oportet affirmare, et albū cīgn̄s.

CHece si triangulus dnobus rectis tres angulos habet cōquals, et accidit ei figura est esse, vel primū, vel principiū, quoniam signa, vel primū, vel principiū, etiē signa, vel primū, vel principiū, sed quatenus triangulus demonstratio est. Similiter autem et in alijs.

CHoc etiā ostēsum est, q̄ nō sit syllus ab accidēte, et h̄c est q̄ inḡ. non enīz si triangulus duobus rectis cōquals habet angulos, accidit autē ipsi et figura est esse, ga hoc est figura, id est habet tres angulos duobus rectis cōquals q̄ inheret omni figure. Nā hoc q̄ figura significet vel sic, neq̄ si triangulus duobus rectis cōquals angulos habet, et accidit ipsi figura est esse, ga figura pro hoc, ga figura est triangulus, iā omni figura habet tres angulos duobus rectis cōquals inheret, nō enim vt de figura facinus demōstrātōnē angulo p̄, sed velut de triāgulo, et paralogizmūs deductio in tercia figura cocludetur, triangulus est figura, triangulus tres angulos duobz rectis cōquals habet, igit̄ figura tres angulos duobus rectis cōquals angulos habet, etiē quare etiam quadratum, ga et figura tales habebit angulos, sed hoc absurdū est, nō enim est octāgulum tale, vel reliquæ figurae, vel circulus. Itē syllogismus cōclūdes per mediū triangulū q̄ principiū et p̄m̄ duobus rectis cōquals, nō enīz vt de figura tales demōstrātōnes angulo p̄ facinus, sed velut de triangulo, neq̄ vt de primo vel principiū. Similis dictis paralogismis est et hic, canis tūs est, hic pater est, canis igit̄ tūs pater est, et similiter autem et in alijs sophis̄marū que sunt ob accītēns

Nō semel
dit exemplū
Alexander.

Ecce q̄ fecit
scđm librū
priorū, et
non inueni,
tur nunc.